

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพิจารณาจากหัวข้อ “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ” จากการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยการใช้สนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 20 แห่ง ๆ ละ 40 คน รวม 800 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจงจาก นักศึกษาทุกชั้นปี

3. ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้ เริ่มดำเนินการตั้งแต่ ปีการศึกษา 2550 ถึง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การจัดกระทำข้อมูล

นำแบบสอบถามมาตรวจหาความสมบูรณ์ โดยเก็บข้อมูลจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 20 แห่ง ๆ ละ 40 คนรวม 800 คน ได้แบบสอบถาม กลับมาทั้งหมด 705 ชุด คิดเป็น 88.12 % แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจหาความสมบูรณ์ พบว่าแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 664 ชุด คิดเป็น 94.18 % แบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ จำนวน 41 ชุด คิดเป็น 5.82 %

แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการใช้สารเสพติดพบว่า มีการใช้เหล้า เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวนมากถึงร้อยละ 39.31 และ 4.97 ตามลำดับ รองลงมาคือบุหรี่ ร้อยละ 10.24 และ 3.31 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้กัญชา ยาบ้า ยาอี และอื่น ๆ
2. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่า ดื่มน้ำก่อนการมีเพศสัมพันธ์เป็นบางครั้ง ร้อยละ 17.7 ดื่มทุกครั้ง ร้อยละ 1.21
3. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการเที่ยวสถานบันเทิง พบว่า ส่วนใหญ่เที่ยวศูนย์การค้า ร้อยละ 50.75 สวนสาธารณะ ร้อยละ 31.33 และโรงภาพยนตร์ ร้อยละ 19.73 ตามลำดับ และยังพบว่ายังมีการเที่ยวในสถานบริการทางการเพศและสถานอาบอบนวดอีกด้วย
4. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการรับข้อมูล ข่าวสาร สื่อสาธารณะ พบว่า การรับรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 27.22 วิทยุ / ซีดี ร้อยละ 20.92 สิ่งทีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จาก วิทยุ / ซีดี ร้อยละ 79.92 และ การไหลตภาพอนาจารลงบนโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 19.58
5. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการแต่งตัวสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงชู้สาว มีสัมผัสร่างกายเพศตรงข้าม ร้อยละ 79.07 และ กอด จูบและเล้าโลมเพศตรงข้าม ร้อยละ 48.19 ตามลำดับ
6. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการอยู่กับเพศตรงข้ามในลักษณะที่มีความสัมพันธ์นอกเหนือจากความเป็นเพื่อน โดยการไปเที่ยวกับเพศตรงข้ามสองต่อสอง ร้อยละ 67.02
7. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการแต่งกายที่ล่อแหลม ด้วยการสวมเสื้อผ้าที่โชว์สรีระให้ดูเซ็กซี่ ร้อยละ 26.66
8. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการอยู่ในสถานการณ์เสี่ยง ดูภาพยนตร์ที่แสดงการยั่วอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 55.72 ไปเที่ยวศูนย์การค้าในช่วงกลางคืน ร้อยละ 52.86 ดูหนังสือโป๊ ร้อยละ 46.08 ไปค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 43.37 ตามลำดับ
9. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการขาดทักษะการคิด เมื่อมีปัญหา ความเครียด หรือมีเรื่องกังวลใจ จะปรึกษาเพื่อน ๆ ร้อยละ 50.76 หากสงสัยว่าเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ จะไปพบแพทย์ ร้อยละ 68.83 ในการให้ความช่วยเหลือเพื่อน จะปฏิบัติถ้าไม่สะดวกจะใช้วิธีการแบ่งรับแบ่งสู้ ร้อยละ 42.02 ถ้ามีเรื่องผิดหวังในชีวิตจะปฏิบัติโดยไปคุยกับคนที่ไว้วางใจ ร้อยละ 44.28 และเมื่อมีเวลาว่างจากการเรียนจะฟังเพลง ร้อยละ 27.52

วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และสร้างเอกลักษณ์ของตัวเอง ชอบอยู่กับเพื่อนเป็นกลุ่มและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และนิยมเที่ยวตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เมื่อร่างกายมีปริมาณของแอลกอฮอล์มากขึ้น การรับรู้สิ่งต่าง ๆ ลดลง ขาดการยับยั้งชั่งใจ ความรู้สึกกลัวลดลง กล้าแสดงพฤติกรรมในลักษณะต่าง ๆ มากขึ้น กล้าแสดงพฤติกรรมทางเพศจึงทำให้มีโอกาสเกิดเพศสัมพันธ์ขึ้นได้

ในส่วนของ การใช้สารเคมีกระตุ้น มีการใช้บุหรี่ค่อนข้างมาก ดังนั้นการดื่มสุราและการใช้สารเสพติดจะส่งผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนไป ขาดความยับยั้งชั่งใจ กล้าแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ เกือบกต เกิดการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศที่นำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้

การเที่ยวสถานบันเทิงหรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ วัยรุ่นนิยมเที่ยวในศูนย์การค้า สวนสาธารณะ และโรงภาพยนตร์ เป็นสถานที่ที่วัยรุ่นทั้งที่อยู่ในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษาชอบไปเที่ยวเตร่ในสถานที่ดังกล่าว เป็นปัจจัยเสี่ยงทำให้วัยรุ่นมีโอกาสใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามและเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ตั้งใจได้ จากการศึกษาของสร้อยวลัย (2543: บทคัดย่อ) ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 78.5 โดยเพศชายมีการเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 85.4 เพศหญิงร้อยละ 74.8

การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อสาธารณะในลักษณะกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ในยุคของข้อมูลข่าวสารที่สามารถเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็วและว่องไว โดยการผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะในสังคมเมือง วัยรุ่นมีโอกาสสัมผัสกับสื่อมวลชนหลายแขนง ซึ่งสื่อต่าง ๆ นั้นมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นทั้งในทางบวกและลบ แต่สิ่งที่น่าห่วงใย มีสื่อไม่น้อยที่จัดทำเพียงหวังผลทางธุรกิจ โดยไม่คำนึงผลเสียที่จะเกิดกับวัยรุ่น มีการแพร่ภาพโป๊ ที่อาจนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควร หนังสือและวีดีโอประเภทยั่วยุตต่อความรู้สึกทางเพศของวัยรุ่นที่ปรากฏอยู่ในท้องตลาดเป็นจำนวนมาก จากการศึกษาของสร้อยวลัย (2543: บทคัดย่อ) ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า นักศึกษาได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ คือ สื่อสิ่งพิมพ์ วิดิทัศน์ และอินเทอร์เน็ตที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ทำให้อยากรู้ อยากลองหาประสบการณ์แปลกใหม่

ความสัมพันธ์ของวัยรุ่นมักเริ่มต้นจากการเที่ยวกับเพื่อนทั้งสองเพศเป็นกลุ่ม จากนั้นจะเป็นการนัดเที่ยวกับคู่รักพร้อมกันหลาย ๆ คู่ และสุดท้ายจะเป็นการนัดพบกับคู่รักตามลำพัง เพื่อที่จะได้มีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยพฤติกรรมจะเริ่มต้นจากการจับมือถือแขน การจูบ การโอบกอด และวัยรุ่นชายอาจมีพฤติกรรมที่เกินเลยขอบเขต โดยการแตะต้องสัมผัสสลับคลำร่างกายของฝ่ายหญิง การที่ฝ่ายหญิงเปิดโอกาสให้เพศตรงข้ามแตะต้องตัวและมีการเส้าโลมจึงเป็นโอกาสที่จะนำไปสู่การเส้าตัวในที่สุด จากการศึกษาของประพิมพร

(2543: บทคัดย่อ) ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพฯ พบว่า นักเรียนเคยจับมือถือแขนกับคูรักรหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 66.8 โดยมีสาเหตุมาจากความรักความเสน่หาร้อยละ 29.3 นักเรียนเคยกอดจูบกับคูรักรหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 40.8 ส่วนมากเกิดจากจากความรักรักความเสน่หาร้อยละ 25.9 สถานที่นักเรียนกอดจูบกับคูรักรหรือเพศตรงข้ามคือ ที่พักร้อยละ 58.90 โรงภาพยนตร์ร้อยละ 21.46 ที่สาธารณะร้อยละ 11.87 ที่อื่น ๆ ร้อยละ 5.02 และสถานศึกษาร้อยละ 2.74 ซึ่งสอดคล้องกับบอรุษา (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักเรียนที่มีการแต่งงานสัมพันธ์ชายหญิงในเชิงชู้สาว มีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 25.3 ในขณะที่นักเรียนที่ไม่มีการแต่งงานระหว่างชายหญิงในเชิงชู้สาวมีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 1.7

การแต่งกายของวัยรุ่นมักมีรูปแบบการแต่งกายที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสารทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งกาย หรือแฟชั่นของวัฒนธรรมตะวันตกแพร่เข้ามาอย่างรวดเร็ว วัยรุ่นชอบลองและอยากเรียนรู้ จึงยอมรับสิ่งใหม่ ๆ อย่างง่ายดาย มีการแต่งตัวตามแฟชั่นด้วยเสื้อผ้าที่เปิดเผยเนื้อตัวมากขึ้น ใส่เสื้อผ้าเล็กรัดรูป เอวลอย เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอกและกระโปรงสั้น เป็นการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมที่นำไปสู่ปัญหาสังคมและปัญหาอาชญากรรม รวมถึงพฤติกรรมเสี่ยงที่ส่งผลให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นได้ง่าย

ในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านวัตถุ เป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดการขาดทักษะการคิดในกลุ่มวัยรุ่น การอยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยง สถานภาพทางสังคมของครอบครัว ความเบี่ยงเบนทางเพศ ตลอดจนความเชื่อและเจตคติที่ผิดในเรื่องเพศสัมพันธ์ เรื่องราวต่าง ๆ จึงถูกเปิดเผยมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาของวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นแก๊งค์ลักทรัพย์ แก๊งค์วัยรุ่นตีกัน การข่มขืนเด็กผู้หญิง การทำแท้งนอนกับผู้ชาย เป็นต้น อันเป็นผลก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศตามมา เช่น การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์

ปัจจุบันสถาบันการศึกษาต่างสอนสุขศึกษาและเพศศึกษาที่เตะต้องในเรื่องเพศอย่างผิวเผิน เนื่องจากกลัวและอายที่จะพูดเนื่องจากกลัวสังคมประณาม หรือพูดแล้วเป็นการชี้โพรงให้กระรอกแก่นักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนมีความเข้าใจว่า เพศศึกษาเป็นเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งในความจริงแล้วเรื่องเพศศึกษานอกจากเรื่องเพศสัมพันธ์ยังรวมถึงการดูแลสุขภาพร่างกาย การวางตัวทางด้านวัฒนธรรมด้วย ในการเรียนการสอนนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ ทำให้นักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่นอยากรู้อยากทดลอง จึงศึกษาตามสื่อต่าง ๆ จากการพูดคุยกันทำให้ได้รับความรู้ไม่ถูกต้องและนำไปปฏิบัติ จึงก่อให้เกิดปัญหาเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และปัญหาเรื่องเพศในวัยเรียน และยังพบว่ายังขาดทักษะการใช้ชีวิตเพื่อป้องกันโรคและการแก้ปัญหาทางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสม ขาดทักษะในการสื่อสาร ไม่กล้าปฏิเสธ ไม่กล้าพูด ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรจัดกิจกรรม

เพื่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและส่งเสริมให้ได้รับความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องปัญหาทางเพศศึกษา รู้จักการต่อรอง รู้จักการคิดและปฏิบัติเพื่อให้ตนเองหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์เสี่ยงทางเพศ สร้างเสริมให้วัยรุ่นมีมาตรฐานทางวัฒนธรรม เช่น การรักษานวลสงวนตัว สร้างทักษะการปฏิเสธ ลดภาวะเสี่ยงพฤติกรรมทางเพศ และเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนวิชาเพศศึกษาในระดับอุดมศึกษาสามารถสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ และนำไปสอนได้
2. ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากการเรียนไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน มีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศศึกษา เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตนที่ดีงาม ถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนมีพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศลดลงหรือไม่เกิดขึ้นเลย
3. เป็นแนวทางปฏิบัติในการนำรูปแบบการสอนเพศศึกษาไปใช้ในสถานศึกษาเพื่อป้องกันและลดพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY